

kan være Tale om, at Tingstedet kan flyttes fra det Sted, hvor det nu er, i alt Fald forinden det er kommen til en Løsning med Hensyn til Spørgsmaalet om en Retsreform. Da Herredsfogden saaledes vist har Udfigt til at blive boende i længere Tid paa dette Sted, mener jeg, at det maa være en Forbring, Beboerne absolut maa kunne gøre, at saa deres Panteregistre og andre Ting sikkert opbevarede. Jeg maa derfor stemme for det Forslag, der er stillet af den ærede Justitsminister under Nr. 238. Da jeg kan ikke se rettere, end at man ogsaa bør stemme for Vædringsforslaget under Nr. 268, idet vedkommende Embedsmand, den nuværende eller den følgende, jo sikkert maa kunne være tjent med at give, ikke, som det ærede Medlem sagde, 900 Kr., men 1000 Kr. aarlig i Leje af sin Bolig.

N. Sprensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre i Anledning af den ærede Justitsministers Omtale af Vædringsforslaget under Nr. 238 angaaende en ny Embedsbolig i Kallundborg. Jeg vil give den højtærede Justitsminister Ret i, at dette Spørgsmaal ikke i mindste Maade vedrører Kallundborg By, men det vedrører Jurisdiktionen, og for Jurisdiktionens Vedkommende bør Embedsboligen lægges paa et Sted, som er nogenlunde belejligt for Jurisdiktionens Beboere. Og det kan den højtærede Justitsminister stole paa, at bliver et lignende Forslag som dette stillet paa Finansloven til næste Winter, vil der fra vedkommende Jurisdiktions Beboere, fra Kommunerne, komme Indsigelse mod, at Herredsfogedboligen lægges derude, hvor det er foreslaaet, at den skal ligge. Forslaget gaar jo ud paa, at Embedsboligen skal lægges henved $\frac{1}{4}$ Mil fra Jærnbanestationen og samtidigt henved $\frac{1}{4}$ Mil fra Ting- og Arresthuset. Selv om den nuværende Embedsmand vilde være fornøjet med at bo saa langt borte fra Ting- og Arresthuset, er det meget tvivlsomt, om en kommende Herredsfoged vil føle sig tilfreds dermed, og skulde det hænde, at Herredsfogedboligen blev bygget som foreslaaet, og der da blev ansat en Herredsfoged, der ikke var rigtig godt til Vens, hvilket jo ogsaa kan tænkes, saa vilde Staten, hvis han skal bo der, være nødt til at skaffe ham fri Befordring mellem sit Hjem og Ting- og Arresthuset. Det vilde være højst upraktisk og til stor Gene for vedkommende Jurisdiktions Beboere, om Embedsboligen byggedes der, og der er heller ikke Spor af Grund til det, ikke den fjerneste. Thi faar Herredsfogeden Lov til at benytte 20,000 Kr. til en saadan Embedsbolig, inde-

staar jeg for, at han godt kan faa en Embedsbolig inde i Kallundborg By. Der har ogsaa været Forhandlinger derom, og disse Forhandlinger bleve afbrudte, væsentligt fordi dette ny Projekt kom paa Tale om en Embedsbolig et Stykke ude paa Landet. Jeg indbrømmer, det kan have sine Behageligheder i visse Maader, men jeg vil ikke indrømme, at det er billigere, end det vilde være at bygge en Embedsbolig i Kallundborg. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem fra Søbjerg deri, at der bør staffles brandfri Rum omkring i vore Herredsfogedboliger; det er nødvendigt, at man snart faar det. Jeg antager, at denne Sag til næste Winter vil kunne blive ordnet paa en Maade, som er tilfredsstillende for vedkommende Jurisdiktions Beboere, der vil i alt Fald ikke derudfra blive rejst nogen Indvending imod et Forslag, der gaar ud paa ikke at genere vedkommende Jurisdiktions Beboere til Fordel for, at en Herredsfoged kan bygge sig en Villa paa Landet. Naar der skal bygges Herredsfogedboliger, maa de ikke indrettes efter det Princip, at Jurisdiktionens Beboere ere til for vedkommende Embedsmænds Skyld; de maa bygges efter det Princip, at det omvendte er Tilfældet.

Bouløffe: Hvis jeg ikke misforstod den højtærede Justitsminister, udtalte han, at dette angaaende Vestervig var en Sag, der laa for under hele Finansloven, og at det er forunderligt paa et saa sent Stadium som 3dje Behandling at komme og gøre Indvendinger derimod. Jeg maa gøre opmærksom paa, at den ærede Minister maa vist tage fejl; thi jeg holder Betænkningerne over Finanslovsforslaget i min Haand, og jeg ser der Justitsministeriets Skrivelse til Udvalget af 3dje December 1891, hvori han anmoder Udvalget om til 2den Behandling af Finanslovsforslaget for Finansaaaret 1892—93 at stille følgende Vædringsforslag, nemlig Vædringsforslaget om de 1,800 Kr. til Tilvejebringelse af et brandfrit Rum. Herved mener jeg at have godtgjort, at det er kommet ind som et Vædringsforslag til 2den Behandling af Finansloven og altsaa ikke har ligget for i saa lang Tid. Sagen blev jo, som allerede omtalt, nægtet i 1888 paa Grund af manglende Oplysninger om, hvorvidt Boligen laa bekvemt; dermed ansaa Beboerne sig tilfredse, og de kunde selvfølgelig ikke ane, at denne Sag vilde komme igen; men saa snart de efter 2den Behandling saa, at Spørgsmaalet var taget op igen, saa var det, at de satte sig i Bevægelse, og de 9 af 11 Sogneraad indgav da et Andragende her- til mod Købet af denne Gaard. Jeg haaber,